

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET BELLENDE BEELDJE TJOEP

Toneelstuk voor kinderen

door

Fons Cras & Elly Coeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.1847

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **HET BELLENDE BEELDJE TJOEP** op te voeren moet de naam van auteur **FONS CRAS & ELY COECK** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1990/220/44
ISBN 978-90-385-00409

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Fons Cras & Elly Coeck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

SEPPE, verhuizer, later clown : komische, zelfgenoegzame man

MERLINA, verhuizer, later clown : snuggere, dynamische vrouw

Koning Langneus : zielig oud mannetje

LAKEI : ondernemende jonge man (of meisje)

PEER KOKELAAR, kok : rondborstig man, een beetje ruw.

VROUWTJE : braaf, oud bosmensje

ALABAMA, heks : fel temperament maar met vrouwelijke charmes

Decor : Een vervallen kamer van wat eens een kasteel kan geweest zijn. Een verhoogje waarop een troon kan staan. Een grote zuil. Hier en daar spinnewebben. Sporen van grootheid en verval. De belichting maakt het niet vrolijker. De sfeer wordt geaccentueerd door spanningsmuziek.

1e BEDRIJF

1e TAFEREEL

Seppe - Merlina

Men hoort de stemmen van Seppe en Merlina.

Seppe : (komt via de zaal deur binnen, schrikt even, roept)

Hé Merlina, ik denk dat we hier moeten zijn...

Maar ik ben toch niet gerust. Kijk es ! Het is hier zo donker als in een zwarte bolhoed en zo koud als in een ijskarretje.

Merlina : (komt erbij, kijkt rond)

Als je het mij vraagt hè, Seppe, dat ziet er hier niks noppes plezierig uit.

Seppe : Nee, niks noppes plezierig hè, Merlina.

Merlina : Zeg Seppe, noem me toch niet altijd Merlina. Ik heet Marina.

Seppe : Ja maar ik hoor dat zo graag Merlina - Marina. En die Merlina op de televisie, die speelde ook altijd de baas en jij bent mijn baas. Dus zeg ik Merlina.

Merlina : Allez, 't is goed. Laat ons maar bij het werk blijven.

Welk adres staat er op de afleveringsbon ?

Seppe : (haalt een bestelbon uit zijn zak)

Heu ... sjonge, ik kan niet lezen wat erop staat. Het is hier nogal donker en ...

Merlina : Geef maar hier! Ja, het is hier te donker. Ik kan het ook niet lezen.

Seppe : Wacht even, Merlina, Ik zal wat licht maken.

(neemt de aansteker, licht bij en bemerkt de kinderen)

Seppe : Hé Merlina, hier zitten kinderen !

Merlina : Kinderen ?! Waar ?

Seppe : Hewel, hier zie ! Zie je die dan niet ?

Merlina : Wacht even ! Ik zal mijn bril es afzetten. Dan zie ik beter...

Je hebt gelijk. Hier zitten kinderen. Heu, zeg Seppe ...
zijn dat levende kinderen ?

Seppe : Maar Merlina, heb jij nu al es dode kinderen in een zaal
zien zitten ? Natuurlijk zijn dat levende kinderen.

(tot de kinderen) Hé, jullie leven toch hè ? (reacties)

Merlina : Natuurlijk, hoe dom van mij !... Hewel Seppe, dan vragen we
of zij weten waar dit adres is. (wijst op het papier)

Seppe : Dat is een heel goed idee. Hallo, zoetekes ... !

Merlina : Waarom zeg jij nu zoetekes ? Dat zegt men alleen tegen
meisjes. En hier zitten ook jongens.

Seppe : O jaa ? Kan jij dat zien ?... (kijkt rond) Zeg jongens
en meisjes, zitten hier jongens ook ? (reacties)
Je hebt gelijk. Hewel, dan zeg ik : Hallo zoetekes enne ...
toetekes !

Merlina : (misprijzend) Toetekes !... Kom, laat het maar aan mij
over. Zeg, suikerbollekes ...

Seppe : (uitlachend) Haha, suikerbollekes ...

Merlina : Ja, suikerbollekes. Heu ... zeg, suikerbollenkes, kunnen
jullie me zeggen heu ... (kijkt op het papier) heu ...
is dit hier (leest) kindertejater Piep ? (reacties) Ja?

Seppe : Dan zijn we aan het juiste adres hè, Merlina ? Bedankt hoor,
babeluttekes! Ja, zie je, we moeten hier één en ander af-
leveren voor euh ... Voor wie is die rommel nu weer ?

Merlina : Voor koning Langneus.

Seppe : Juist ja ! Voor lange neus koning.

Merlina : Koning Langneus, slimmeke !

Seppe : Jaja, al goed ! Voor mijn part mag het ook een wipneus zijn, een arendsneus of een tomaatneus. Kan mij niks schelen. Als het maar een neus is.

Kom, laten wij die spullen even halen. (kijkt rond)

Maar waar moeten wij die oude troon neerzetten ? En die houten koffer ? Heel de zaal zit vol.

Merlina : Ach kerel, zie jij dat dan niet ?

Seppe : (kijkt rond) Nee, ik zie niks.

Merlina : Maar daar zie, op het podium.

Seppe : Pepo ... podium ?... Is dat een podium ?

Merlina : Natuurlijk is dat een podium. En op een podium speelt men toneel.

Seppe : Toneel ? Amaai ! Hoe weet jij dat allemaal? Knappe meid !

Merlina : Natuurlijk ben ik een knappe meid. Mèt een knappe bol.

Seppe : Héla, bolleke, niet overdrijven hè !

Merlina : Goed ! O.K. ! En toch weet ik dat allemaal. Daar is het podium en daar speelt men toneel.

Seppe : Nietwaar !

Merlina : Welwaar !

Seppe : Is dat waar, kinderen ? (reacties)

Merlina : Zie je wel ? Natuurlijk is dat waar. Vooruit ! Laten we geen tijd meer verspillen. Denk aan het spreekwoord : Tijd is geld. Komaan ! (beiden pratend af)

Seppe : (brengt de oude troon binnen en plaatst hem op het podium, gaat erop zitten) 't Is hier precies een spookkasteel van de kermis. Oeioei Merlina, laten we vlug wegwezen. Het is hier niks plezierig.

Merlina : (roept in de deuropening) Kom mij dan even helpen met de koffer.

Seppe : (terwijl hij gaat) Jaja, Merlina ! Hoe vlugger we hier weg zijn, hoe liever ik het heb. (brenge koffer op het podium) En die kinderen daar ! Moeten wij niet zeggen dat ze beter vlug naar huis kunnen gaan ?

Merlina : Maar neen, appelsien ! Die kinderen komen naar toneel kijken.

Seppe : Hier ?

Merlina : Natuurlijk hier ! En zij gaan veel plezier beleven.

Seppe : Is dat waar, bollekes ? En hebben jullie geen poeperdepoep ? Neen ? Ik ben er toch niet gerust in hoor. Een versleten troon ! Een houten koffer ! En dan iemand met een lange neus.

Merlina : Langneus !

Seppe : O.K. Langneus ! Maar dat is allemaal niks voor mij.

Merlina : Seppe, luister nu es goed, jongen. Het is gewoon koning Langneus die naar hier komt.

Seppe : Ja, en wat komt die hier doen ? Voor spook spelen zeker ?

Merlina : Maar nee, Seppe, niet voor spook spelen. Luister ! Dat is een heel droeve geschiedenis. Die koning Langneus is een zeer oude koning uit Walkiki. Maar zijn ministers hebben hem afgezet.

Seppe : Afgezet ? Bedoel je zoals een been ? Amai, doet dat geen pijn ?

Merlina : Welnee, domoor ! Afgezet als koning. Dat wil zeggen : van zijn troon gezet. Buitengegoid ! Weggestuurd !

Seppe : Ah !... En daarom komt hij hier wonen. Dat zal niet prettig zijn voor die oude man hè, Merlina ? Zo kaal en vuil hier. Geen bed om in te slapen.

Merlina : Geen tafel om aan te eten.

Seppe : Geen koelkast en geen TV om naar " Tien om te zien " te zien ... kijken zien ...

Merlina : Triestig hè, Seppe ! Heel triestig !

Seppe : Ja, nog veel meer triestiger dan toen ik mijn eerste melktandje verloor.

Merlina : En ik mijn lievelingspop ... (dromerig) Charlotje !

Seppe : Kom, Merlina ! We zijn weg. Het is hier veel te akelig. Ik word er helemaal somber van. Wie weet wat er allemaal gaat gebeuren met die lange Neuskoning. Het staat me niks aan.

Merlina : Maar nee, Seppe ! Hier zal niks gebeuren. Als koning Langneus hier komt wonen, zal hij dat allemaal wel opknappen. Want ik heb gehoord dat die koning Langneus bijzondere gaven heeft.

Seppe : Bijzondere wat ?

Merlina : Gaven !

Seppe : Gaven ?! Wat wil je daarmee zeggen, Merlina ? Wat is dat voor iets : bijzondere gaven ?

Merlina : Wel heu ... bijzondere gaven ... heu ... dat is iets wat niet iedereen heeft.

Seppe : Zeg, heu ... Merlina ! Heb ik bijzondere gaven ?

Merlina : Jij ?... Ja !

Seppe : Jaaa ?

Merlina : Jij bent schrikkepeut nummer één. Jouw bijzondere gave is peut-peut. Haha !

Seppe : Ha ja, nu versta ik het. Jaja, nu weet ik het. En die lange koning met zijn neus heeft ook bijzondere gaven?

Merlina : Ja !... Tenminste ... hij had bijzondere gaven. Maar die waren de laatste tijd uitgeput en daarom werd hij uit het koninklijk paleis van Walkiki verdreven.

Seppe : (zelfvoldaan) " Afgezet " !... Och gottekes toch ! Dat is ook niet alles hè !... Zeg, Merlina, moet die koning dan gaan doppen ?

Merlina : Een koning kan niet gaan doppen, domoor. Trouwens gaan doppen dat heet niet gaan doppen.

Seppe : Haaa, gaan doppen dat heet niet gaan doppen ! Hoe heet het dan wel ?

Merlina : Stempelen moet je zeggen.

Seppe : Stempelen ? Waarom ?

Merlina : Omdat het zo moet. Dat is wat men noemt goed Nederlands. Stempelen ! Wie stempelt, gaat naar het stempelbureau.

Seppe : Waarom ?

Merlina : Om een stempel te halen natuurlijk.

Seppe : Waarom ?

Merlina : Zeg Seppe, weet jij dan niks?

Seppe : Nee, dat heb ik op school niet geleerd. Maar hoe weet jij dat allemaal, Merlina ?

Merlina : Van de TV natuurlijk.

Seppe : Oh, van de TV ! Ik dacht al dat jij ook bijzondere gaven had.

Merlina : Héla, héla ! Natuurlijk heb ik ook bijzondere gaven.

Seppe : Ja ? Wat dan ?

Merlina : Ik euh ... ik heb euh ... wel ik ben euh ... heel vlug van geest. Heel slim ! Een knappe meid, dat zei je toch zelf.

Beter nog : ik ben wat men noemt een "pientere" meid.

Seppe : Ha ja ?

Merlina : Ja !

Seppe : Zeg Merlina, leg jij me dan es uit waarom een koning niet mag gaan stempelen als hij geen werk meer heeft.

Merlina : Heu ... tja ... dat weet ik ook niet. Misschien willen zijn onderdanen dat niet. Of zijn ministers.

Seppe : Dat is dan ook dank voor stank.

Merlina : Nee, Seppe. Het spreekwoord zegt : stank voor dank.

Seppe : Hewel, dat is toch wat ik zei. Dank voor stank. Kom, Merlina, we zijn hier ribbedebie.

(achter hoort men de koning roepen : Hallo, is daar iemand?)

Seppe : Ssst ! Heb jij dat gehoord ?

Merlina : Geen paniek, Seppe ! Kom, we gaan langs hier! Dat is een binnenweg.

Seppe : Jaja, als we langs die binnenweg maar buiten geraken. Vooruit, wegwezen ! (beiden af)

2e TAFEREEL

koning Langneus

Een oude man met een lange neus. Zielig typetje. Lange grijze haren waarop een kroon staat. Versleten kleren, een oud valiesje in de hand en een witte zakdoek. Men hoort hem van ver roepen, niezend en kuchend tussendoor.

Koning : (op in deuropening) Hallo !... Is hier ... aatjoem ... iemand ? Oh mijn hoofd en mijn ... aatjoem ... neus ! Och och, ik heb het heel erg te pakken. A ... A ... A ... (ziet de kinderen) aa ... tjoem ! Kinderen, oeioeioei, aiaiai ! Ik ben zo ziek. Een ... aatjoem ... verkoudheid. Heeft er soms iemand van jullie een aspirientje of een peper-muntje ? (inspelen op reacties - zit op de koffer) Jullie kennen me niet hè ? Geloof ik best. (recht en buigt) Koning ... aatjoem ... Langneus ... aangenaam ! (zit en kijkt rond) Hier zit ik nu, verlaten en alleen. Weggestuurd uit mijn kasteel in Walkiki. Zonder mantel, zonder scepter. Alleen mijn kroon heb ik nog vlug kunnen opzetten. En een koffertje heb ik ook nog kunnen meenemen met mijn tandenborstel en wat andere spullen. Gelukkig heb ik van Sibelius, mijn boswachter, nog wat oude kleren meegekregen. Anders had ik hier in mijn ... aatjoem blootje gestaan. Brave man, die Sibelius ! Ja, en hij zal er ook voor zorgen dat mijn troon en mijn koffer naar hier

worden gebracht. Tenminste, dat heeft hij beloofd. Atjoem!...
Maar wie weet zie ik mijn troon en mijn koffer wel ooit
terug. (reacties)

Wat zeggen jullie ? Zit ik op mijn troon ? Goed dat je 't
zegt. Hé, wat heerlijk, zeg ! Ik zat zo graag op mijn troon
in het paleis. Daar kon ik zo lekker in slapen en dromen.
Zo zie! (zit in komische houding) En als ik dan droomde,
dan trok ik altijd aan mijn neus en bij iedere trek kwam
er een gouden muntstuk uit. En die deelde ik dan uit aan al
mijn onderdanen. En zo leefde heel Walkiki in welstand.
Iedereen was er gelukkig. Atjoem !... Maar sinds een jaar
kan ik niet meer slapen. Geen oog doe ik toe. Wat erg ,
wat erg !... En als je niet kan slapen, kan je natuurlijk
ook niet dromen. En als ik niet kan dromen, kan ik natuurlijk
niet aan mijn neus trekken. En als ik niet aan mijn neus kan
trekken, komen er geen gouden muntstukken uit.

En zo werd iedereen arm. Ja, mijn lijfartsen dwongen mij
zelfs aatjoem... slaappillen te nemen. Maar niets hielp.
Geen slaap, geen droom, geen geldstukken !

En daarom hebben ze mij weggestuurd als een hond. Mijn beste
vrienden hebben mij verlaten. Mijn ministers hebben mij laten
vallen als een baksteen. Atjoem !...

En nu willen ze een nieuwe koning kiezen. Jaja, de verkie-
zingsstrijd is al ingezet. En ... Ach, maar wat zit ik
jullie hier te vervelen met mijn verhaal. (recht, kijkt
rond) Gezellig ziet het er hier niet uit. Maar dat komt
wel in orde. Gelukkig heb ik hier in mijn koffer mijn geluks-
beeldje kunnen verbergen. (neemt de doos) Kijk maar !
Een mooi doosje ! En hier zit het beeldje in. (neemt het)

Ooit gekregen van mijn goede vriend Tjoep. (belletje)
Binnen !... Maar die is helaas gestorven. Tjoep (bel)
gaf mij dat beeldje ... Binnen !... En hij zei aatjoem ...
Hij zei : Koning Langneus, hier mijn geluksbeeldje! Dat zal
je helpen als je ooit in nood bent. Maar ik weet niet
hoe ik het gebruiken moet. Dat heeft mijn vriend Tjoep
(bel) nooit gezegd.

Maar hoor ik nu niet voortdurend belllen!? Dan moet er toch
iemand aan de deur zijn. Wil jij es even gaan kijken ?
(wijst een kind aan) En aan die deur ? (tweede kind)
Niemand te zien ? Daar ook niet ? Wel, Tjoep (bel) ...
Dat is gek. Nu gaat dat belletje weer. Hebben jullie het
ook gehoord ? Wat zou dat te betekenen hebben ? (op even-
tuele reacties inspelen) Ja, dat is eigenaardig !...
(legt het beeldje weg, opent de koffer) Kijk es, hier
in mijn koffer liggen de spullen waar ik zo graag mee
speelde als ik klaar was met slapen. Hier (neemt) een
bel ! Een toeter (neemt roefhoorn) ! Door deze roefhoorn
zong ik liedjes (plaatst hem voor de mond, zingt hees)

Kom binnen, kom binnen !

Ik zing voor jou een lied.

Kom binnen, kom binnen !

Betalen moet je niet.

Ik speel een stuk van Harlekijn

die ooit een koning wilde zijn.

't Wordt spannend, leuk en vol plezier.

Want Harlekijn die komt naar hier.

En dan speelde ik en zong en danste. En alle mensen die
naar mij kwamen kijken, waren dolblij en gelukkig.

Maar hoe het nu verder moet, zo helemaal alleen in deze verlaten wachterswoning ... Ja, hier woonden vroeger de wachters van het Walkikibos. Niemand kon het land in of uit zonder hier voorbij te komen. Het huis is nu verlaten. Dus ben ik hier helemaal alleen. En ik ben niet graag alleen. In zijn paleis is een koning nooit alleen. Ik was altijd omringd door mensen.

Weten jullie wie er allemaal bij een koning in zijn paleis wonen ? Ja, noem es ... ? (speelt op reacties in, herhaalt ze luidop, lokt zo nodig uit) Jaja, al die mensen had ik rondom mij. Dat was heel prettig. Ik wou dat ik er enkele bij me had. Want een koning kan niets alleen ... (zucht) Had ik maar al één enkele lakei ! Die zou ik best kunnen gebruiken.

Maar wacht es even ! Hier zitten niet alleen kinderen in de zaal. Daar achteraan zie ik ook grote mensen. En ginder boven !... Zou er niet iemand van jullie mijn lakei willen zijn ? Jij daar, mijnheer ! Jij ziet er een stevige kerel uit. (wijst medespeler aan) Wil jij mijn lakei worden ? Ja ? Kom dan vlug hier !

3e TAFEREEL

Koning - Lakei

Lakei : (komt op en buigt diep) Tot uw dienst, heer koning !

Koning : Ha, waar heb jij dat geleerd ?

Lakei : Wel, ik lees nogal veel boeken. Ik heb alle sprookjes gelezen. Van koningen en prinsesjes en van prinsen die draken verslaan.

Koning : Dat lijkt me zeer goed. Hoe is je naam ?

Lakei : (zegt zijn eigen naam) ...

- Koning : Haha ... (herhaalt de naam) Maar om lakei te spelen, zou jij aangepaste kledij moeten hebben. Vind je niet ? Laat es zien ! Wat draagt een lakei zoal ?
- Lakei : Wel, Heer koning, een slipjas en witte handschoenen mischien ? Daarmee zou ik me wel een lakei voelen.
- Koning : Kijk dan maar es in de koffer of je iets vindt dat je past.
- Lakei : Dat doe ik, Sire. (zoekt in de koffer, vindt een te grote slipjas, trekt hem aan) Hij past mij als gegoten, Sire !
- Koning : Ja, als je niet te best kijkt, past hij uitstekend . Aatjoem ! (lakei vond intussen witte handschoenen en trekt ze aan., Ze zijn ook veel te groot)
- Lakei : Wat denkt u, Sire ? Vindt u ze goed ?
- Koning : Voor mij lijkt het prima. In deze trieste tijden mag men niet zo nauw kijken. Goed ! Dan ben jij vanaf nu mijn lakei.
- Lakei : (gaat in fikse houding staan) Zeg maar wat ik moet doen, Sire !
- Koning : Wel, eerst en vooral moeten we zorgen dat de boel hier wordt opgepoetst. Vind je niet ? Maar hoe ?
- Lakei : Misschien een advertentie in Koerier plaatsen voor Werkvrouw gevraagd. Of ... ja, ik weet het ook niet zo best hoor.
- Koning : Tja ... en ik kan haast niet meer denken van de honger. Er moet een kok komen om voor ons te zorgen. Die was er in het kasteel ook.
- Lakei : Ja ja, Sire, maar we zijn hier niet in uw kasteel. Dat is verleden tijd. En ik kan niet koken. Hoogstens een eitje bakken.
- Koning : Lakei, luister ! Ik heb een idee. Neem deze bel en toeter. Ga door het land en roep : Kok gevraagd ! Zich melden bij ... bij ... Dat is waar ook ? Waar moet men zich melden ?
- Lakei : Dat is geen probleem. In theater Piep !